

1881

-1-

1897

1) Biurokratka Leonowicz

ur. 3. III. 1924 w os. Halerowice gmina Równe

REFERAT

panna, uczenica HISTORYCZNY

1897

2) W latach 1939-1940 wysiedlona wraz z rodzinami i rokami stacjonowała na gospodce wioski Saubkow. W lutym ^{70.} 1940 wywieziona z miejsca wysiedlenia do Kotowalskiej 3. rej. Kotias - Orehaujskiej. Pierwsze trzy miesiące pracowała w gospodarstwie (oszczędza od 16 lat) na skraju lasu. Od pierwszych dni po przyjeździe gospodarzyli nas do pracy.

W domki mieszkalne były nie do zmieszczenia. W baraku na jednej sali mieszkało 17 osób (70-80 osób) dla całego tego stanu jedna płyta betonowa spadająca na ziemi. Główkowy i karakacki pozytyw nam spały ukośny w kątach

Kształty się wyraźnie zmieniły. Hierofanie nie było już dzieci do lat 2^{eh}

W maju 1940 r. wyszły z naszego posiółka przemiany na następny pos.

z kąt chodźnisku do pracy już nie do lasu tylko na bieżące dalsza obrótka grawa) Na nowym posiółku było 90 rodzin w tym część osadników wojskowych a część kolonistów od 2 do 10 dr. Brodów. 5.

Mieszkanicy w dalszym ciągu ubierali po kilka rodzin. Spaliszmy ją na t. zw. frysach. Pluszki i tarakany nadal same toramysły. Pracowaliśmy 6. od śniutu do mocy z dwu godzinne przerwy obiadową. Do pracy chodziły wszyscy od 16^{ego} lat. Jedno-dniowe opuszczenia pracy groziło nieprzezwaniem.

chleba dla rocznie danej osoby, nie cały tykien. Na drugi za sprawę dala do sądu i zabierano do więzienia. Do 7. gracz nie wykorzystał tylko rozbioru gracz lekarsza. Wynagrodzenie za pracę było bardzo małe i w zasadzie wyrodkiem nie mistarczalo na wykupienie ulegającego się chleba. Wykupienie dawało się opać nie było mowy. W tym celu wywalczyliśmy ostatki odzieży. Nadeśród nad nim lecieli C. K. H. D. i postaci komendanta i inicjantów. Starano się nie zgubić ostatnich chuch w Polakach przed najdrobniejszą reakcją. Ale nasi mistarzycy byli tak jednoduśni i suchi że w najniższym stopniu nie się do nie udawało. Wreszcie z pracy wrastało

my ciemniemie i czesze były wyprawki
śmierci; ale duch - wieść o uszczęściu nie
uznał. Przez cały połyk natychmiastku
mroźno 15% całego stanu. W września 8.
1941 otrzymano my obywatelstwo Polaków
i ponownie trudności jaka nam robiono
wycharażymy w kierunku organizującej się
Armii Polskiej. Po dwu miesiącnej podróży
dotarliśmy do stacji Hermine - oczekiwano
nas na Kołobrzegu. Tam 4 miesiące
wraz z całą rodziną w expectatione za
okres najniższej nocy. Z tamtą 30. m. 1941
nastąpił
ojciec do wojska a ja matkę i rodzinę
wysiedlając do Irlandy gospodarstwa
ustąpiłem do S.S.W.K.

Budżyn Lechadła